

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Stanisław Dąbrowski (przewodniczący)

SSN Antoni Górski (sprawozdawca)

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa I. M.

przeciwko J. M i I.(...) Spółce z o.o. w W.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 stycznia 2008 r.,

zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego w O. z dnia 7 listopada 2007 r., sygn. akt IX Ca (...),

oddala zażalenie; zasądza od powódki na rzecz pozwanych 1200 (jeden tysiąc dwieście) zł kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 7 listopada 2007 r. Sąd Okręgowy w O. odrzucił skargę kasacyjną powódki I. M. uznając, że jest ona niedopuszczalna ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia nieprzekraczającą kwoty określonej w art. 398² § 1 k.p.c. Sąd podkreślił, że pełnomocnik powódki oznaczył wartość przedmiotu zaskarżenia w sprawie o uzgodnienie treści księgi wieczystej na kwotę 20.000 (dwadzieścia tysięcy) zł.

W zażaleniu powódka zakwestionowała zasadność rozstrzygnięcia, wskazując, że sprawa o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym nie jest sprawą o świadczenie w rozumieniu art. 393 pkt 1 k.p.c., w związku z czym skarga

w takiej sprawie jest, jej zdaniem, dopuszczalna bez względu na wartość przedmiotu zaskarżenia. Na poparcie powyższego stanowiska powódka przytoczyła pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w postanowieniu z dnia 10 października 1997 r., II CZ 120/97 (Wokanda 1998, nr 2, s. 8).

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Powołane przez powódkę postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 października 1997 r., II CZ 120/97, 97 (Wokanda 1998, nr 2, s. 8), w którym stwierdzono, że sprawa o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym (art. 10 ust. 1 ustawy z 1982 r.) nie jest sprawą o świadczenie w rozumieniu art. 393 pkt 1 k.p.c., wydane zostało na podstawie stanu prawnego ukształtowanego ustawą z dnia 1 marca 1996 r. o zmianie k.p.c. – Dz. U. Nr 43, poz. 189). Ówczesny przepis art. 393 pkt 1 k.p.c. przewidywał niedopuszczalność kasacji m.in. „w sprawach o świadczenie majątkowe, w których wartość przedmiotu sporu jest niższa niż pięć tysięcy złotych”. *De lege lata* w art. 398² § 1 k.p.c. (w nawiązaniu do nieobowiązującego przepisu art. 392¹ k.p.c.) wspomina się już o „sprawach o prawa majątkowe”.

Zgodnie z treścią art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych. Uzależnienie dopuszczalności skargi kasacyjnej od wartości przedmiotu zaskarżenia wskazuje na to, że chodzi tu o takie kategorie spraw, w których można określić wartość przedmiotu sporu. Sprawa należy zatem do kategorii „spraw o prawa majątkowe”, jeżeli sformułowane w niej żądanie będzie miało charakter majątkowy.

Sprawami o prawa majątkowe (sprawami majątkowymi) są według przepisów kodeksu postępowania cywilnego (art. 17 pkt 4, art. 187 § 1 pkt 1, art. 398² § 1) sprawy, w których przedmiot żądania objętego pozwem ma wartość majątkową. Pojęcie „sprawy o prawa majątkowe” jest szersze niż „sprawy o świadczenie” i może obejmować też sprawy o ukształtowanie oraz ustalenie prawa lub stosunku prawnego. Sprawa o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym, chociaż stanowiąca istotnie odmianę sprawy o ustalenie prawa w rozumieniu art. 189 k.p.c. (por. np. wyrok SN z dnia 10 października 1985 r. OSNC 1986, z. 7-8, poz. 125), jest sprawą o prawa majątkowe, bowiem dotyczy praw rzeczowych uprawnionego (w tym – prawa własności), ujawnionych w księdze wieczystej.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego dominuje pogląd, że sprawa o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym (art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 6

lipca 1982 r.) jest sprawą o prawa majątkowe w rozumieniu art. 398² § 1 k.p.c. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 30 października 2002 r., II CZ 125/02 niepubl., z dnia 24 stycznia 2003 r., V CK 8/03, niepubl., z dnia 7 lutego 2003 r., III CZ 5/03, niepubl., z dnia 7 kwietnia 2006 r., II CSK 54/06, niepubl., z dnia 12 maja 2006 r., V CZ 27/06, niepubl., z dnia 15 grudnia 2006 r., III CZ 85/06, niepubl.). Powyższe zapatrywanie podziela także Sąd Najwyższy w niniejszym składzie.

Powódka domagała się uzgodnienia treści działu II księgi wieczystej nr (...) urzędzonej przez Sąd Rejonowy w B., prowadzonej dla nieruchomości położonej w B. przy ul. B. obejmującej działkę nr 356 o powierzchni 10 a 21 m². W miejsce dotychczasowego właściciela I.(...) Sp. z o.o. w W. wносиła o wpisanie I. M. w ½ części i I.(...) Sp. z o.o. w W. w ½ części. Z powyższych przyczyn należy uznać, że przedmiotowa sprawa jest sprawą o prawa majątkowe. Dopuszczalność skargi kasacyjnej uzależniona jest od wartości przedmiotu zaskarżenia, która została wskazana i ustalona na kwotę 20.000 zł. Skoro wartość przedmiotu zaskarżenia w przedmiotowej sprawie nie przekracza progu dopuszczalności skargi kasacyjnej (50.000 zł), to należy stwierdzić, że Sąd Okręgowy trafnie odrzucił ją jako niedopuszczalną.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy oddalił zażalenie powódki jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ i art. 98 § 1 k.p.c.).